

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 11 kwietnia 2024 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Como – Włochy) – Gabel Industria Tessile SpA, Canavesi SpA/A2A Energia SpA, Energit SpA, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

(Sprawa C-316/22 ⁽¹⁾, Gabel Industria Tessile i Canavesi)

(Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa 2008/118/WE – Artykuł 1 ust. 2 – Podatek akcyzowy – Energia elektryczna – Uregulowanie krajowe ustanawiające podatek dodatkowy względem podatku akcyzowego od energii elektrycznej – Brak szczególnych celów – Podatek dodatkowy uznany przez sądy krajowe za sprzeczny z dyrektywą 2008/118/WE – Odzyskanie przez odbiorcę końcowego nienależnie zapłaconego podatku wyłącznie od dostawcy – Artykuł 288 TFUE – Bezpośrednia skuteczność – Zasada skuteczności)

(C/2024/3279)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale di Como

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Gabel Industria Tessile SpA, Canavesi SpA

Strona pozwana: A2A Energia SpA, Energit SpA, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

Sentencja

- 1) Artykuł 288 akapit trzeci TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie temu, by sąd krajowy w sporze pomiędzy jednostkami odstąpił od stosowania przepisu krajowego ustanawiającego podatek pośredni sprzeczny z jasnym, precyzyjnym i bezwarunkowym przepisem dyrektywy nietransponowanej lub transponowanej nieprawidłowo, chyba że prawo wewnętrzne stanowi inaczej lub że podmiot, przeciwko któremu powołano się na ową sprzeczność wspomnianego podatku, podlega zwierzchnictwu lub kontroli państwa lub posiada uprawnienia wykraczające poza normy obowiązujące w stosunkach między jednostkami.
- 2) Zasadę skuteczności należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które nie pozwala odbiorcy końcowemu na żądanie bezpośrednio od państwa członkowskiego zwrotu dodatkowego ciężaru ekonomicznego, jaki odbiorca ten poniósł w związku z przerzuceniem – przez dostawcę na podstawie uprawnienia przyznanego mu przez prawo krajowe – podatku, który ten ostatni sam nienależnie zapłacił, i które pozwala takiemu odbiorcy jedynie na wytoczenie przeciwko takiemu dostawcy powództwa cywilnego o zwrot nienależnego świadczenia, w sytuacji gdy nienależny charakter tej zapłaty jest konsekwencją sprzeczności wspomnianego podatku z jasnym, precyzyjnym i bezwarunkowym przepisem dyrektywy nietransponowanej lub transponowanej nieprawidłowo, a ze względu na brak możliwości powołania się na dyrektywę jako taką w sporze pomiędzy jednostkami na ową przyczynę bezprawności nie można się w ramach takiego powództwa skutecznie powołać.

⁽¹⁾ Dz.U. C 276 z 18.7.2022.